

Myšlienky na december 2020

1. „Strach zo smrti suzuje človeka s nečistým svedomím, ale človek s čistým srdcom túži po smrti ako po živote.“ (sv. Izák Sýrsky)
2. „Pozri, koľko bolo za teba zaplatené, a uvedom si hodnotu seba samého.“ (sv. Bazil Veľký)
3. „Nebudte nedbanliví k vášmu životu a jeho spásu a nedovoľte v tejto dobe, aby vás okamihy okradli o večnosť.“ (sv. Anton Pustovník)
4. „Ak nás vedie silný a osvietený Boh, nemôžeme sa pomýliť.“ (sv. Ján Mária Vianney)
5. „Kto sa pokoruje a umenšuje, toho Boh urobí múdrou, ale kto sa považuje za múdreho, odpadne od božskej múdrosti.“ (sv. Izák Sýrsky)
6. „Je isté, že Boh môže všetko urobiť v okamihu, len aby si mal lásku k nemu; lebo Boh vyžaduje pričinenie človeka.“ (sv. Makarius Egyptský)
7. „Kto dáva almužny chudobnému, má Boha, ktorý sa o neho postará.“ (sv. Izák Sýrsky)
8. „Čo môže človek získať v tomto živote, čo sa vyrovná cene duše? Ona je svojou prirodzenosťou cenná, pretože je stvorená na obraz svojho Stvoriteľa.“ (sv. Bazil Veľký)
9. „Aj najskúsenejší lekár pozná skoro všetky choroby podľa lekárskej vedy, ako ich však telo cíti, nepozná, len tie, ktoré sám prekonal.“ (sv. Augustín)
10. „Láska, ktorej zdrojom je Boh, sa podobá prameňu vyvierajúcemu z hlbín. Jeho prúd neprestáva plynúť.“ (sv. Izák Sýrsky)
11. „Oko sveta nevidí ďalej ako po hranice tohto života, oko kresťana však hľadá až na dno večnosti.“ (sv. Ján Mária Vianney)
12. „Preto sú dané vrabcom krídla, aby unikali sieťam, a rozum ľuďom, aby unikali hriechu.“ (sv. Ján Zlatoústy)
13. „Zrieknutie sa sveta musí predchádzať nasledovanie Krista. To druhé nemá miesto v duši, dokiaľ to prvé nie je uskutočnené.“ (sv. Ignác Brianchaninov)
14. „Viera človeka sa prejavuje osobnou svätosťou a tá sa prejavuje v prvom rade pokorou.“ (sv. Pius X.)
15. „Dokiaľ sa zmysly zaoberajú vonkajšími vecami, srdce si nemôže oddychnúť od predstáv, ktoré prinášajú.“ (sv. Izák Sýrsky)

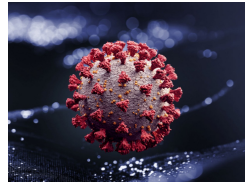
16. „Všetky bytosti, či hovoria, či mlčia, zvestujú Boha.“ (sv. Gregor Naziánsky)
17. „Aký máš úžitok z toho, keď sa dnes skveješ zlatom, obliekaš sa do purpuru a máš dostatok všetkého a zajtra nahý, zbavený úplne všetkého, si hodený do pekla?“ (sv. Peter Damiánsky)
18. „Smrť sa bojí len zmyslový život, kým rozum hovorí, že ak smrť predchádzal dobrý život, niet sa čoho báť.“ (sv. Augustín)
19. „Nepovažuj za múdreho žiadneho človeka, ktorý kvôli pozemskému životu zotročuje svoju myseľ bojazlivosťou a strachom.“ (sv. Izák Sýrsky)
20. „Sú tri veci, ktoré má mať každý človek: báť sa Boha, často sa modliť a robiť dobro blížnemu.“ (sv. Pimen Veľký)
21. „Človek je stvorený Láskou a náchylný milovať.“ (sv. Ján Mária Vianney)
22. „Mimo púšte a samoty telesné vášne neustupujú a zlé myšlienky neutíchajú.“ (sv. Izák Sýrsky)
23. „Bázeň Božia vytrháva z duše všetky hriechy a každú zlomyseľnosť.“ (sv. Anton Pustovník)
24. „Pôvodca zla – satan – i zlé ukazuje dobrým, i horké sladkým, i temné svetlým, i škaredé krásnym, i smrť ukazuje ako život a tým klame a mučí svet.“ (sv. Teodor Studita)
25. „Vo všetkom, čím sa človek vychvaľuje, Boh dovoľuje zmenu, aby sa človek zahanbil a naučil sa pokore.“ (sv. Izák Sýrsky)
26. „Počúvaj Pána v jeho príkazoch, aby ťa on vypočul v твоjich modlitbách.“ (sv. Ján Zlatoústy)
27. „Milovať Boha celým srdcom znamená radšej stratiť život, ako ho uraziť, znamená to nemilovať nič, čo by rozdeľovalo naše srdce.“ (sv. Ján Mária Vianney)
28. „Naše vykúpenie má cenu Krvi.“ (sv. Alfonz Mária de Liguori)
29. „Srdce človeka slúžiaceho svojim zmyslom je rozptýlené, odtiahnuté od potešenia z Boha.“ (sv. Izák Sýrsky)
30. „Sme presvedčení, že ľudia potrebujú viac Kristových vojakov ako vojakov so zbraňami, prinášajúcimi iba smrť. Všetko sa dá obnoviť v Kristovi.“ (sv. Pius X.)
31. „Vždy majte pred svojimi očami bázeň. Pripomínajte si toho, ktorí robí chudobným i bohatým.“ (sv. Anton Pustovník)

Akcia 365

č.180

December 2020

Milí priatelia!



Obzretie za končiacim sa rokom nám prináša silnú skúsenosť s pandemiou koronavírusu. Vo svojich začiatkoch nám priniesla podľa do prázdnych ulíc, na zranených ľuďoch a na fyzické vzdialovanie sa. Pripravila nás o radosť z objatí, láskavosti, z podania rúk a náklonnosti. Nastolila všeobecné vzťahy s neutrálnou výmenou priateľských gest, často zastretých do anonymity ochranných rúšok, zdravotníckych prostriedkov či karanténnych zariadení. Obmedzenia sociálnych kontaktov sú hrozivé. V mnohých prípadoch vedú k situáciám izolácie, hnevu, ba i zneužívania. U starších ľudí sa utrpenie ešte zvýraznilo. Sprevádza ho fyzické nepohodlie zhoršená kvalita života i nedostatok návštev zo strany rodiny a priateľov. Hlavné metafory, ktoré dnes ovládajú náš spoločný jazyk, zdôrazňujú všadeprítomný pocit ohrozenia, opakovaný povzbudeniami k „zápasu“ s vírusom. Tlačové správy a denné informácie o počte infikovaných, najmä zo svetových správ, znejú ako „vojnové bulletiny“.

Čo sprevádza COVID-19

Pod vplyvom pandémie sa nemocnice len ťažko snažia vyhovieť nespočetným požiadavkám verejnosti. Zdravotnícke zaradenia sú nútené pracovať s personálom, ktorý by potreboval odpočinok a často aj liečbu po nákuze od infikovaných pacientov. Neopísateľná bieda a boj o základnú potrebu prežitia zvýraznili stav osôb žijúcich v podmienkach extrémnej chudoby, na okraji spoločnosti a tých, ktorí sú odsúdení na zabudnutie v pekle utečeneckých táborov. Dotkli sme sa najtragickejšej tváre smrti: niektorí zanechali svoje rodiny bezmocné, dokonca i bez možnosti najzákladnejšieho skutku milosrdenstva v adekvátnom pohrebe. Ukázalo sa, akí sme „krehkí“, a ani situácia po desaťmesačnej dobe pandémie nás nenecháva nerušene žiť vo viere, že všetko pôjde podľa našich plánov. Podľa niektorých je tento príbeh absurdný, pretože všetko sa rozpadá v nič. Ako by však toto nič mohlo byť posledným slovom? A ak áno, prečo bojovať? Prečo sa navzájom povzbudzujeme, aby sme dúfali v lepšie dni, keď je po všetkom, čo zažívame v tejto pandémie, koniec? Život prichádza a odchádza, hovorí strážca cynickej obozretnosti. Ale jeho rast či pokles, ktoré sú teraz zrejmejšie z krehkosti nášho ľudského stavu, by nás mohol otvoriť múdrosti Stvoriteľa, ktorá vychádza z otázky údivu: „Čože je človek, že naň pamätáš?“ (Ž 8, 5). Skúška krehkosti života môže obnoviť naše vedomie o tom, že život je dar. Keď sa vrátíme do jeho kolobehu, budeme múdrejší a vd'ačnejší, keď okúsime rozpoltené ovocie svojej konečnosti?

Výzva ku zmene

S pandemiou utrpeli naše žiadosti o autonómne sebaurčenie neľahkú ranu. Vyvolali krízový okamih, ktorý si vyžaduje hlbšie rozlišovanie. Viacerí hovoria, že sa to muselo skôr či neskôr stať, lebo kúzlo prosperity trvalo príliš dlho. Epidémia Covid-19 má veľa spoločného s drancovaním pôdy a drancovaním jej vnútornej hodnoty, ako aj ignorovania hlbokých potrieb ľudskej spoločnosti. Je to príznak malátnosti našej civilizácie i našej neschopnosti postarať sa o ňu. Encyklika pápeža Františka hovorí, že je to znak našej duchovnej nevoľnosti (Laudato Sí, č. 119). Budeme schopní čeliť týmto ťažkostiam len prirodzenými prostriedkami? Fenomén Covid-19 nie je len výsledkom prírodných javov. To, čo sa deje v prírode, je už výsledkom celkových vzťahov v ľudskom svete, ekonomických možností v jeho vyspelej časti a modelmi rozvoja, akými disponuje. Možno povedať, že sú „infikované vírusom“ našej vlastnej tvorby. Vírus je skôr výsledkom, než príčinou. Finančná chamtivosť, životné štýly definované spotrebou a prebytkom vybudovali étos premáhania a pohrdania tým, čo nám Stvoriteľ dáva v prvotnom prísľube stvorenia (Gn 1, 28-30). Z tohto dôvodu sme povolaní prehodnotiť náš vzťah k prirodzenému prostrediu. Uznať, že na tejto zemi žijeme ako správcovia, nie ako páni. Dostali sme všetko, ale naša je iba zvrchovaná zvrchovanosť, nie absolútna. Môžeme odmietnuť dočasnú situáciu ako prekliatie známe z Biblie, alebo sa môžeme naučiť aj inej trpezlivosti. Takej, ktorá je schopná pripustiť konečnosť, obnoviť vzťahy s blížnymi.

Asistovať konverzii

Brat Alojz, prior ekumenickej komunity v Taizé, pozoruje aj obavy pri rozhovoroch s mladými ľuďmi. Podľa neho medzi mnohými mladými existuje skutočný strach z budúcnosti, čo hovorí o potrebe zmeny zo strany mladších generácií tvárou v tvár súčasnej kríze. Ďalšia vec, ktorá ho znepokojuje, je pokušenie uzavrieť sa do seba. V komunite preto podnikli rôzne iniciatívy prostredníctvom internetu, najmä živé vysielanie modlitby z Taizé každý večer, ako aj víkendy „na webe“, na ktorých sa zúčastňuje okolo 400 mladých ľudí. Súčasťou programu je biblická reflexia, zdieľanie v malých virtuálnych skupinách a workshopy. Spätná väzba je pozitívna. Všetci sme na jednej lodi. A nemáme pripravené odpovede. Vždy sa musíme vrátiť k zdroju našej nádeje, ktorým je Kristovo vzkriesenie. Posledné slová evanjelia nie sú apokalyptické oznámenia, ale konečnou perspektívou je vzkriesenie. Prebudenie tejto nádeje osobnou modlitbou, ale aj slávením: nám pomôže realite čeliť, nie ju len zmierniť. Pravdepodobne prechádzame skutočnou konverziou: zjednodušeniu všetkého, čo sa dá urobiť v našom spôsobe života bez toho, aby sme čakali na zmeny, ktoré budú zavedené zhora. Jednoduchosť nikdy neznamená nedostatok radosti, ale skôr sa môže zhodovať s duchom oslavy. Cirkve v tejto situácii má dôležitú úlohu pri komunikácii tých hodnôt, ktoré vychádzajú priamo z evanjelia.

Leták pripravili

Margita Stančíková: stancikova@gmail.com

Letícia Dirbáková CJ: leticia.cj@gmail.com

Milan Hudaček SJ: m.hudacek@gmail.com